

Jaký byl další průběh? Kdy se Vám nemoc vrátila?

Asi po dvanácti letech od diagnózy. Chodil jsem na pravidelné kontroly, v roce 2008 jsem tam šel s tím, že se mi občas zase problémy objevují. Během dalších čtyř let se to zhoršovalo a v roce 2012 se to rozjelo naplno. Ten rok jsem byl hospitalizován třikrát, v následujícím roce už šestkrát. Nakonec jsem byl vždycky tři týdny doma, pak měsíc v nemocnici. Lékaři na mě vyzkoušeli během té doby všechny dostupné léky, můj případ probírali na mezinárodním konsiliu. Ve finále jsem chodil na injekce, které se dávají pouze jedna za měsíc, ve výjimečných případech jedna za čtrnáct dnů. Já chodil každý týden. Výsledkem bylo zhoršení mého zdravotního stavu. Z váhy 85 kilo jsem spadl na 64.

Operaci lékaři nedoporučili?

Ležel jsem v nemocnici s klukem, kterému vzali půl metru tlustého střeva. Věděl jsem, že tohle rozhodně nechci. Když přijdete o kus tlustého střeva, máte doživotní problém – tenhle orgán totiž zásadně řeší vaši imunitu. Kolikrát mi některý z lékařů nabízel, že řízne. Když jsem ale po něm chtěl záruku toho, že když odoperují mých problematických

Ivo Kulhánek

Můj život s Crohnem

Sympatický, usměvavý mladý muž. Nikdo by nehádal, že před pár lety žil svůj život napůl po nemocnicích a trpěl vážnou, z hlediska klasické medicíny nevyléčitelnou, nemocí. Až díky kontrolované a řízené detoxikaci se opět mohl zapojit a vrátit se do každodenního života.

Kdy a jak začaly Vaše zdravotní problémy?

V roce 1996, když mi bylo 22 let, jsem trpěl stálými a opakujícími se průjmami – tak 15–20 denně. I když jsem omezil stravu, bral různé dostupné léky, nic nezabíralo. Doktoři mě posílali na různá vyšetření, ale nikdo mi neuměl poradit. Když jsem pomalu začal propadat panice, přestal jsem téměř jíst, někoho napadlo mě poslat na gastroenterologii na Karlově náměstí v Praze. Bloudil jsem tam po chodbě a z nějakých dveří vyšel doktor se zlatými brýlíčkami. Ptal se, koho hledám. Popsal jsem mu své problémy a on mě urychleně vyšetřil. Diagnóza zněla: Crohnova choroba. Nasadili mi lék, po kterém téměř všechny problémy do pár měsíců ustaly. Během dalšího půl roku jsem zase začal jíst a po třech letech jsem léky úplně vysadil.

deset centimetrů střeva, že se ten problém neobjeví někde jinde, řekl: „*To garantovat nemohu*“. Takže jsem odmítl.

Co Vám tedy lékaři nakonec poradili?

Když mě 22. prosince 2013 doktor propouštěl z posledního pobytu v nemocnici, řekl mi: „*Pane Kulháнку, najděte si někoho, kdo Vám pomůže*.“

Pro klasickou medicínu jste byl tedy neřešitelným případem. Co následovalo?

Trávil jsem hodiny na internetu a hledal. Informace, nějakou alternativu, která by mi mohla pomoci. Narazil jsem na MUDr. Hnízdila, opatřil jsem si jeho knížky, navštívil jeho přednášky. Začal jsem navštěvovat různé praktiky – čínskou medicínu, psychologa...

Během prvního roku jsem vyzkoušel všechno možné, ale nic nepomohlo.

Když Vás teď vidím, je mi jasné, že na konec něco zabralo.

Po návratu z lázní v dubnu 2014 jsem byl obdán k Ing. Romanu Dlapovi, dlouholetému terapeutovi detoxikační medicíny MUDr. Jonáše. Změřil mě a tři hodiny si se mnou povídal o tom co, proč a jak. Popsal a vysvětlil mi, jak v lidském těle probíhají procesy nemoci. Tak jsem si tenkrát řekl, to by mi mohlo pomoci, ten člověk ví, o čem mluví. Začal jsem si zjišťovat všechno o kapičkách, k čemu jsou, jak detailně fungují informační preparáty. Zjistil jsem také, že existují semináře s možností stát se terapeutem. Přihlásil jsem se s tím, že se aspoň dozvím co nejvíce.

To je tedy terapie, která zafungovala?

Ano, kombinace kapek Joalis a Biorezonance 3D. Můžu říct, že už po třech měsících byly výsledky úplně geniální. Říkal jsem si, to snad není možné, že by něco mohlo takhle zázračně zabrat. Dnes to jsou dva roky a já jsem na tom o takových 90 procent lépe, aniž by do toho jakkoliv zasahovali lékaři nebo léky.

Mluvíte hodně o psychice. Co zpětně považujete za největší chybu nebo chyby, které jste udělal?

V letech 2008 až 2012 jsem zakládal několik firem a psychika šla bokem. Samozřejmě i celá životospráva, jídlo. Vždycky jsem sportoval, teď na to nebyl čas. Pracoval jsem pořád, sedm dní v týdnu, jen občas jsem měl v neděli volno. Spoléhal jsem se na to, že mám dobrého doktora, a ten že mi v případě nouze pomůže. Dnes vidím, že to byla chyba, nechat to jen na lékařích a nic pro to sám nedělat. Člověk navíc lehce zapadne do šablony dnešní konzumní společnosti, která nám všechno diktuje. To, co mají všichni, musíš mít taky. Byl jsem v bludném kruhu a nedokázal vystoupit. Vůbec jsem nežil v souladu sám se sebou.

Jsou také vnější vlivy, které na nás působí...

Určitě. Jídlo, stres – prostě toxiny. Když si zpětně vezmu, jak a kde jsem žil, co jsem dělal. Moji rodiče se rozváděli, když mi bylo pět. To mělo určitě také velký vliv. Už od malinka se v dětech usazuje v čem žijí, čím procházejí. A jsou věci, které rozhodně neprospějí dospělým, natož dětem.

Co vidíte jako nejdůležitější na Vaší cestě k uzdravení?

Primárně jsem prodal všechny svoje firmy a odstěhoval se z Prahy do Berouna. Praha je

hektická, lidi jsou naštvaní nebo mrzutí, pořád někam spěchají. Trvalo mi dva roky, než jsem se změnil z workoholika a zklidnil mysl. Celých devět měsíců mne mozek v noci budil, nepřestával něco hledat. Začal jsem se postupně věnovat sám sobě, svému zdraví. Vlastně se mi úplně obrátil smysl života.

Co teď děláte? Jakým směrem se ubírá Váš nový život?

Lékaři vyzkoušeli během mé léčby všechny dostupné postupy, dokonce můj případ probírali na mezinárodním konsliu.

Stále se ještě regeneruji, občas pomáhám v poradně Ing. Dlapy jako konzultant. Říkám klientům, jak metoda funguje, jak by se měli chovat, co změnit a podobně. Protože ve finále jenom samotné preparáty nestačí. Důležité je, aby se člověk sám rozhodl a chtěl podstoupit terapii. Ano, je to hlavně na vás, jestli vy s tím chcete něco dělat. Ne ten klasický postoj jako když jdete k doktorovi: „*Tak tady mně máte a teď se mnou něco dělejte.*“ Člověk se pak nechá od doktorů léčit a léčit.

Mluvíte ze své zkušenosti. Jak tedy Vy osobně vnímáte západní medicínu a ten začarovaný kruh pacient – nemoc – lékař – léky?

Člověk přijde k lékaři, aby ho vyléčil, a on ho většinou nejprve vyleká. Vyleká ho, že může umřít. Tak si pacient nechá udělat a předepsat všechno, co mu doktor poradí. Vidí ho jako svatého v bílém plášti a bezmezně mu věří, nehledá jinou cestu. Lékař ho udržuje v tom, že něco je nějak dáno a že nezná příčinu té které nemoci. Zkouší nějaké léky, jestli zaberou. Ale podívejte se na starou Čínu – tam byla tato profese placená pouze tehdy, když byl člověk zdravý. Pokud onemocněl, lékař žádné peníze nedostal. Dneska to funguje úplně obráceně – platíme doktory za to, že jsme nemocní. Takže co budou chtít? Abychom byli nemocní. Proč se nad tím více lidí nezamyslí?

A doporučení po Vašem dlouhém hledání na poli alternativy?

Tady je důležité, abyste si našla dobrého diagnostika a ten objevil, co máte přesně za problém. A začali jste na tom společně pracovat. A hlavně – abyste i Vy chtěla se toho zúčastnit. Co jsem se také důležitého dozvě-

děl během svého studia řízené detoxikace, je poměr 10:1. Tedy deset let zanášení organismu, jeden rok očisty. Ano, je určitě potřeba vidět za půl roku, že to funguje, ale nemůžeme čekat zázraky. Lidé dnes berou velké množství podpůrných prostředků. Pokud ale začne zpět fungovat imunita, nebudou kromě vyvážené stravy nic potřebovat.

Jitka Menclová

Na dovolené v Mexiku

Ivo Kulhánek (41)

- narodil se v Praze, v současné době žije v Berouně
- působí jako občasný konzultant v poradně
- zajímá se o studium alternativní medicíny, čte a cvičí Čchi-Kung